

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/47/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723202615
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6723202615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. A. C. XXXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov - matky E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. G. XXX/X, XXX XX H., štátna občianka SR a otca E. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. A. C. XXXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Petrom Bacíkom, advokátom, so sídlom Lazovná 45, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 187 788, o návrhu otca na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/164/2023-147 zo dňa 18.10.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/164/2023-147 zo dňa 18.10.2023 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“, prípadne „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že

„I. Matka maloletého E. F. B., nar. XX.XX.XXXX je povinná prispievať na výživu maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX od 21.06.2023 sumou 300,- EUR mesačne, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je matka povinná poukazovať vždy do 15-teho dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám otca maloletého.

II. Zameškané výživné za obdobie od 21.06.2023 do 31.10.2023 vo výške 996,70 EUR, ktoré predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným a doterajším výživným je matka povinná platiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- EUR, splatných spolu s bežným výživným, s tým, že neuhradením čí len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané výživné.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 24.09.2018 č.k.5P/211/2015-282 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.04.2019 sp.zn. 16CoP/63/2018-363, v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti matky voči maloletému A. B..

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Okresný súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 02.08.2023, ktoré odročil bez meritórneho prejednania veci na deň 20.09.2023, na základe žiadosti matky maloletého z dôvodu krátkosti času na prípravu pojednávania a vyjadrenia k návrhu, keďže jej bol návrh spolu s prílohami, výzvou na vyjadrenie a ďalšími dokumentami vrátane predvolania na pojednávanie doručené až 24.07.2023. Následne bol aj ďalší termín pojednávania vytyčený na 20.09.2023 odročený bez meritórneho prejednania veci na deň 18.10.2023, na základe žiadosti matky maloletého z dôvodu jej dočasnej pracovnej neschopnosti od 06.09.2023. Na pojednávanie dňa 18.10.2023 sa dostavil navrhovateľ a jeho právny zástupca,

ktorý mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Na pojednávanie sa nedostavila matka maloletého, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie tiež vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, s tým, že pokiaľ žiadala pojednávanie odročiť prostredníctvom emailu doručeného súdu dňa 28.09.2023 z dôvodu diagnostikovanej úzkostnej poruchy, okresný súd v reakcii na to tiež prostredníctvom emailu matke oznámil, že jej žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje, s poukazom na § 183 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, ktoré jej okresný súd zároveň odcitoval v predmetnej emailovej správe. Na pojednávanie sa dostavila poverená zamestnankyňa kolízneho opatrovníka, pričom aj kolízny opatrovník mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd postupoval v súlade s § 180 CSP, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti matky maloletého.

3. S poukazom na § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“), § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 78 ods. 3 Zákona o rodine, § 26 Zákona o rodine, § 65 ods. 1 § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 44 C.m.p. a vykonané dokazovanie dospel okresný súd k záveru, že návrh navrhovateľa – otca maloletého na zvýšenie výživného je v celom rozsahu dôvodný. Okresný súd mal preukázané, že naposledy súd o výške výživného na maloletého rozhodol rozsudkom okresného súdu zo dňa 24.09.2018 v konaní sp.zn. 5P/211/2015 v spojení v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.04.2019 v konaní vedenom pod sp.zn. 16Co/63/2018, v zmysle ktorých okresný súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca, matku zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 70,- EUR mesačne s tým, že vo vzťahu k matke maloletého mal okresný súd zistenú naposledy čistú priemernú mesačnú mzdu do augusta 2017 vo výške cca 888,- EUR, následne už vychádzal len z údajov zistených lustráciou v Sociálnej poisťovni, kedy na začiatku roku 2018 bola zamestnaná s vymeriavacím základom v mesiaci február vo výške 650,- EUR. Pokiaľ ide o príjem otca maloletého, tento bol v danom čase aktuálne zistený vo výške čistého priemerného mesačného zárobku v sume cca 1.713,- EUR.

4. Okresný súd mal z potvrdenia o príjme otca maloletého vo firme AGEL SSC, a.s. zo dňa 11.07.2023 preukázaný jeho čistý priemerný mesačný príjem vo výške cca 2.747,- EUR. Pokiaľ ide o aktuálny príjem matky maloletého, tak okresný súd poukázal na to, že matka bola v konaní nečinná, k návrhu na zvýšenie výživného sa nevyjadrila a rovnako tak sa nezúčastnila pojednávania vytýčeného v súdnej veci, hoci jej súd naposledy oznámil, že jej tretiu žiadosť o odročenie pojednávania už nemôže akceptovať. Vzhľadom k tomu okresný súd vychádzal z matkou deklarovaného príjmu v rámci konania o vyporiadanie BSM, vedeného na okresnom súde pod sp.zn.14C/9/2020, v ktorom okresný súd na strane 9 konštatoval skutočnosti, na ktoré poukazoval aj otec maloletého v návrhu, t.j., že matka uvádzala, že pracuje na živnosť v Rakúsku s priemerným čistým mesačným príjmom cca 2.000,- EUR. Na strane oboch rodičov ako osôb povinných plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému došlo k podstatnej zmene pomerov v tom zmysle, že u nich oboch došlo k zvýšeniu príjmu cca o sumu 1.000,- EUR mesačne.

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že skúmal odôvodnené potreby maloletého ako oprávneného, pričom zistil, že aj na jeho strane došlo k podstatnej zmene pomerov s tým, že od poslednej úpravy výživného uplynuli viac ako 4 roky, pričom jednak je všeobecne známou skutočnosťou, že za obdobie najmä cca posledného 1,5 roka došlo k podstatnému nárastu spotrebiteľských cien tovarov a služieb, s tým, že za obdobie predmetných viac ako 4 rokov to v priemere približne môže byť nárast o cca 25 %, teda všetky výdavky vynakladané na maloletého, ako sú napríklad výdavky na stravu, oblečenie, obuv, drogériu, lieky atď., oproti času pôvodného rozhodovania súdu o výške výživného aj bez ďalšieho vzrástli. Taktiež nárast výdavkov odôvodňuje vek maloletého a je zrejmé, že výdavky na maloletého vo veku takmer 17 rokov sú diametrálne odlišné, než výdavky na maloletého vo veku 12-13 rokov a v neposlednom rade zvýšenie výdavkov na maloletého odôvodňuje jeho nástup na strednú školu mimo miesta bydliska maloletého, ako i zvýšené výdavky v súvislosti s jeho voľnočasovými aktivitami.

6. Pokiaľ išlo o výdavky na maloletého uvádzané jeho otcom, okresný súd tieto považoval za opodstatnené a nevyhnutné výdavky, v dôsledku čoho ustálil súd tieto výdavky v priemere mesačne na sumu 585,- EUR, a to konkrétne strava doma cca 150,- EUR, strava v školskej jedálni 55,- EUR, oblečenie a obuv 50,- EUR, výdavky súvisiace s plnením povinnej školskej dochádzky (doplatky za učebnice, pracovné zošity, školské pomôcky, exkurzie, výlety, poplatky do triedneho fondu, resp. ZRPŠ, plavecký, lyžiarsky výcvik atď.) 40,- EUR, cestovné do školy 40,- EUR, výdavky na zdravotnú starostlivosť (doplatky za lieky pri bežných chorobách, vitamíny, návšteva zubára, dentálna hygiena atď.) 20,- EUR, drogéria a kozmetika 15,- EUR, mobil a alikvótna časť poplatkov za internetové pripojenie

20,- EUR, voľnočasové aktivity – fitnesscentrum 40,- EUR, florbal, paušálny poplatok 25,- EUR, výstroj 40,- EUR, kultúrne a športové vyžitie (napríklad kino, divadlo, vstup na plaváreň, kúpalisko, letný tábor, nákup kníh a pod.) 60,- EUR, výdavky na športové potreby (napríklad bicykel, korčule a pod.), resp. nákup spotrebnej elektroniky aj v súvislosti s plnením povinnej školskej dochádzky (napríklad notebook) 30,- EUR. Okresný súd do priemerných mesačných výdavkov maloletého zahrnul aj výdavky, ktoré otec maloletého neuviedol, resp. presne nešpecifikoval ich výšku, avšak je zrejmé, že sú vynakladané, resp. majú byť ich súčasťou pri určení výšky vyživovacej povinnosti povinného rodiča, a ktorých výšku okresný súd odhadol s poukazom na priemerné výdavky.

7. Výdavky týkajúce sa maloletého okresný súd vyhodnocoval s tým, že výživným pre maloleté dieťa sa v zmysle zákona o rodine má zabezpečovať obstarávanie všetkých jeho životných potrieb, teda nielen hmotných potrieb typu strava, ošatenie, ale má zahŕňať aj výdavky na všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, čiže náklady na vzdelanie, zmysluplné trávenie voľného času a v neposlednom rade sa prihliada aj na zdravotný stav dieťaťa. Okresný súd teda následne dospel k záveru, že zvýšenie výživného na maloletého požadované otcom je v celom rozsahu dôvodné, a teda toto výživné zvýšil z pôvodnej sumy 70,- EUR mesačne na sumu 300,- EUR mesačne, keď okresný súd podstatnú zmenu pomerov, ktorá odôvodňovala zvýšenie vyživovacej povinnosti matky voči maloletému videl jednak vo zvýšení príjmu matky oproti obdobiu, v ktorom rozhodoval okresný súd pôvodne o výške výživného, a to cca o 1.000,- EUR mesačne a taktiež zmena pomerov podľa okresného súdu jednoznačne nastala na strane samotného maloletého vo vzťahu k zvýšeniu výdavkov na neho, keď v súčasnosti táto výška výdavkov zodpovedá sume cca 585,- EUR, a to či už s poukazom na rast životných nákladov za rozhodné obdobie cca o 25 %, ako i zvýšenie výdavkov súvisiacich so štúdiom na strednej škole oproti štúdiu na základnej škole, rozšírením jeho voľnočasových aktivít a tiež s prihliadnutím na samotný vek maloletého. Pokiaľ teda priemerné mesačné výdavky na maloletého predstavujú sumu cca 585,- EUR, po odpočítaní sumy rodinných prídavkov, ktorá predstavuje aktuálne čiastku 60,- EUR, výdavky maloletého, ktoré by mali uhrádzať výlučne jeho rodičia, predstavujú sumu cca 525,- EUR mesačne, na základe čoho okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť matky na sumu 300,- EUR mesačne, čo nepredstavuje ani 60 % výdavkov maloletého, s tým, že vo zvyšnej časti bude naďalej náklady na maloletého uhrádzať otec maloletého, a to i napriek tomu, že tento si vyživovaciu povinnosť plní aj formou poskytovania osobnej starostlivosti maloletému, resp. formou vecných plnení, napríklad poskytovaním bývania maloletému a pod., na rozdiel od matky maloletého, ktorá si vyživovaciu povinnosť inou formou neplní. Okresný súd pritom zastáva názor, že je v schopnostiach a možnostiach matky maloletého prispievať na jeho výživu touto súdom určenou sumou, s tým, že pokiaľ matka maloletého deklarovala svoj vyššie uvádzaný príjem zo živnosti v Rakúsku cca v sume 2.000,- EUR mesačne netto, spolu s navrhovanou výškou výživného vo vzťahu k maloletej I., ktorá bola otcom požadovaná v konaní sp.zn. 17P/26/2021 v sume 200,- EUR mesačne by celková výška výživného nepresiahla 25 % z príjmu matky maloletého.

8. Pokiaľ išlo „o zameškané výživné, toto vzniklo za obdobie od 21.06.2023 do 31.10.2023, keďže súd zvýšil výživné počnúc dňom podania návrhu na súd, tak ako to požadoval aj otec maloletého, nakoľko sa súd stotožnil s názorom, že zmena pomerov nastala najneskôr od tohto obdobia a zároveň v čase vyhlásenia rozsudku, v zmysle predmetného rozsudku Okresného súdu Zvolen v konaní 5P/211/2015 už bolo splatné výživné za mesiac október 2023. Zameškané výživné predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným a doteraz plateným výživným zo strany matky maloletého, na základe čoho súd stanovil výšku zameškaného výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 996,70 EUR (pomerná časť mesiaca jún 2023 vo výške 76,70 EUR a za mesiace júl až október 4 x 230,- EUR, t.j. 920,- EUR), pričom túto dlžnú sumu umožnil matke splácať v pravidelných splátkach spolu s bežným výživným po 40, EUR mesačne pod hrozbou straty výhody splátok, keď mal za to, že nie je nateraz v schopnostiach a možnostiach matky maloletého uhradiť zameškané výživné naraz, resp. vo vyšších splátkach a zároveň dobu cca 2 rokov považoval za primeranú na splatenie zameškaného výživného.“

9. Na okraj okresný súd uviedol, že matka maloletého v rámci konania nepreukázala, že by jej práceneschopnosť bola dlhodobejšieho charakteru, resp. že by v súvislosti s tým došlo k podstatnému zníženiu výšky jej príjmu v dlhšom časovom horizonte, keďže je predpoklad, že pokiaľ matka maloletého v rámci výkonu živnosti v Rakúsku uhrádzala odvody, okrem iného aj na sociálne poistenie, v čase dočasnej pracovnej neschopnosti by jej mali byť poskytované nemocenské dávky, ktoré nahrádzajú dočasný výpadok príjmu. V opačnom prípade, teda pokiaľ by matka maloletého nekonala zodpovedne a neuhrádzala si takéto odvody, mal okresný súd za to, že to nemôže ísť na ťarchu maloletého dieťaťa v súvislosti s plnením zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 C.m.p.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka, ktorá namietla, že určené výživné nie je v jej možnostiach a schopnostiach platiť. Prácu opatrovateľky, ktorú na živnosť vykonávala v minulosti v Rakúsku bola nútená z dôvodu zlého zdravotného stavu v júli 2023 ukončiť s účinnosťou od 30.9.2023 a „v súčasnosti nedosahuje žiadny príjem.“ Pokiaľ ide o jej majetkové pomery, rodinný dom v k. ú. D. po vyporiadaní BSM s otcom maloletého bol prikázaný do jeho výlučného vlastníctva a na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen ho začala vypratávať, čo však nemohla dokončiť z dôvodu „súčasnej“ hospitalizácie. V budúcnosti plánuje bývať v rodinnom dome v Cinobani. Ide o rodičovský dom, ktorý jej bol darovaný v roku 2004 a ktorý užíva jej matka. Iné možnosti bývania ani nemá. Pokiaľ ide o jej bežné výdavky tieto predstavujú platby za elektrinu cca 25,- Eur, plyn 138,- Eur, na stravu cca 200,- Eur, ktoré po ukončení práce v Rakúsku hradila výlučne s pomocou matky. Odvolateľkina matka za ňu v súčasnosti uhrádza aj výživné na maloleté deti A. a I. spolu v sume 130,- Eur (70,- Eur pre A. a 60,- Eur pre I.). Výživné vo výške, ktoré bolo určené, momentálne s ohľadom na akútnu zdravotnú situáciu nevie uhrádzať. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 17P/26/2021-607 zo dňa 24.10.2023 jej bolo určené výživné v sume 200,- Eur mesačne na maloletú dcéru I. B.. Po oboznámení sa s písomným vyhotovením rozsudku dala za pravdu okresnému súdu, že v konaní postupovala pasívne. Súdne konania, ktoré sa týkali starostlivosti o obe deti, vyporiadania BSM, vypratania domu v k.ú. D. predstavovali pre ňu značnú psychickú záťaž, ktorú žiaľ nezvládla. Už len oboznamovanie sa so súdnymi zásielkami bolo pre ňu takmer nemožné a vždy sa jej stav zhoršil. Z tohto dôvodu sa uvedené skutočnosti snažila vytesniť, čoho dôsledkom bola jej nespolupráca v súdnych konaniach. Jej pasivita však vyplývala z jej zdravotného stavu, ktorý v súčasnosti dospel do toho štádia, že od 15.11.2023 je hospitalizovaná na akútnom uzavretom oddelení psychiatrického oddelenia Všeobecnej nemocnice Rimavská Sobota, a nevie „v súčasnosti uviesť prognózu vývoja môjho stavu“. Požiadala odvolací súd, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že bude povinná prispievať na výživu maloletého A. B. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa.

11. K doručenému odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý namietal, že odvolanie, ktoré mu bolo zaslané okresným súdom, hoci je v záhlaví uvedená osoba matky, t.j. E. F. B., nar. XX. XX. XXXX, nie je podpísané matkou, t.j. E. F. B., nar. XX.XX. XXXX. S matkou žil v manželstve od roku 2006, veľmi dobre pozná jej podpis, pričom môže s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa takmer istote uviesť, že na odvolaní prezentovaný podpis nie je podpisom matky. V prílohe tohto vyjadrenia predložil niekoľko dokumentov, ktoré v rámci doterajších súdnych konaní produkovala sama matka, kde sa nachádza jej vlastnoručný podpis. Navrhol, aby bolo odvolanie zo dňa 21.11.2023 odmietnuté v súlade s § 386 písm. b) Civilného sporového poriadku, ako podanie podané neoprávnenou osobou. Osoba uvedená v odvolaní ako E. F. B. (ďalej len „odvolateľ“) tvrdí, že nie je v jej možnostiach a schopnostiach platiť, pretože prácu opatrovateľky musela pre zlý zdravotný stav ku dňu 30. 09. 2023 ukončiť a v súčasnosti nemá dosahovať žiaden príjem. Odvolateľka zároveň tvrdí, že E. F. B. je v súčasnej dobe hospitalizovaná na akútnom uzavretom psychiatrickom oddelení Všeobecnej nemocnice Rimavská Sobota. Odvolateľka o uvedených tvrdeniach nepredkladá jediný dôkaz, pričom ak je matka mal. A. skutočne hospitalizovaná, neexistuje možnosť, že by o tom neexistoval písomný dôkaz, či už správa o hospitalizácii, správa ošetrojúceho lekára alebo čokoľvek, z čoho by bolo skutočne preukázateľné odvolateľom prezentované tvrdenie. Samozrejme rešpektuje právo matky na ochranu osobnosti vo vzťahu k informáciám o jej zdravotnom stave, tieto však uvádza samotný odvolateľ v odvolaní, avšak nepredkladá o tom žiadny dôkaz, hoci je úplne zřejmé, že v prípade hospitalizácie o tom dôkaz musí existovať. Odvolateľka tvrdí, že matka musela prácu v Rakúsku ukončiť z dôvodu zlého zdravotného stavu ešte v júli 2023 (ku dňu 30.09.2023), žiadny doklad o tom nebol predložený. V elektronickom súdnom spise v tomto konaní (sp.zn. 10P/164/2023) sa nachádza úradný záznam zo dňa 27.07.2023, z ktorého vyplýva, že matka v daný deň telefonicky kontaktovala súd a uviedla : „že pracuje v zahraničí v Rakúsku ako opatrovateľka, od piatku 28.7.2023 sa bude nachádzať na Slovensku, ale nestihne preštudovať podklady k pojednávaniu. Predvolanie na pojednávanie za ňu prevzala jej matka. Nevie v akej veci má vytýčený termín pojednávania, zrejme ide o konanie vo veci 10P/164/2023.“ Podľa informácií od detí je mu známe, že matka bola v zahraničí do cca 08. 08.2023 a dňa 11. 08. 2023 ich navštívila autom v tábore v J. a deti nehovorili, že by bolo niečo na nej iné a dokonca cestovala do tábora aj ďalší deň, len deti boli niekde na výlete, tak k stretnutiu nedošlo. Preto tvrdenie, že zdravotné problémy má od júla 2023, je nepravdepodobné.

12. Otec vo vyjadrení uviedol, že matka v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17P/26/2021 o zmenu výchovného prostredia k mal. I. dňa 28.09.2023 zaslala e-mail so žiadosťou o ospravedlnenie

z pojednávania, v ktorom zároveň uviedla, že jej bola diagnostikovaná úzkostná porucha a absolvuje terapiu. Matka vedomá si troch prebiehajúcich konaní (vypratanie, výživné na A., zmena výchovného prostredia k I.) však ani v septembri 2023 o svojich tvrdeniach nepredložila ani jediný dôkaz, pričom samotný odvolateľ v odvolaní tvrdí, že prácu v Rakúsku matka ukončila s účinnosťou až ku dňu 30.09.2023. Podľa tvrdení odvolateľa, matka by mala byť od 15.11.2023 hospitalizovaná na uzavretom psychiatrickom oddelení, samotné deti otca však informovali, že od matky dostali v priebehu posledných dní viacero správ a hoci o tom nemá konkrétne vedomosti, veľmi silno pochybuje, že psychiatrický pacient hospitalizovaný na uzavretom oddelení, má voľne prístupný mobilný telefón. Ničím dôkazne podloženému tvrdeniu odvolateľa o hospitalizácii matky, sa preto ťažko verí, a to aj vzhľadom na rozmanité spôsoby obštrukcií, ktoré matka používala v doterajších konaniach.

13. Vo vyjadrení otec uviedol, že tvrdenie odvolateľa, že v súčasnej dobe v dôsledku straty práce matky od 30.09.2023 v Rakúsku, táto nemá žiadny príjem, podľa jeho názoru neobstoí. V prebiehajúcim konaní bolo z jeho strany prezentované a rozsudkami v konaní o vyporiadanie BSM preukázané, že bol matke zaviazaný zaplatiť z titulu výplaty vyporiadacej náhrady sumu 42.819,00 Eur. Táto jej bola riadne vyplatená prevodným príkazom zo dňa 30.06.2023, so splatnosťou prevodného príkazu dňa 10.07.2023, o čom v prílohe predložil kópiu prevodného príkazu, ako aj potvrdenie z internetbankingu. Predmetná suma je dostatočne vysoká na to, aby si matka dokázala aj v čase (teoretickej, ale stále ničím nepreukázanej) pracovnej indispozície plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, pričom zdôraznil, že A. je stále maloletý a vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu predchádza všetky ostatné poplatkové povinnosti povinnej osoby. Ako prezentovala samotná matka v konaní o vyporiadani BSM, dlhé roky pracovala na živnosť v Rakúsku, bola tam teda riadne zaradená do sociálneho systému a dá sa preto legitímne očakávať, že by mala po ukončení práce poberať dávku v nezamestnanosti, alebo obdobný príspevok. V tomto smere odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (záver ods. 5. rozsudku), kde sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadava aj s prípadnou práceneschopnosťou matky.

14. Otec vo vyjadrení uviedol, že aj v návrhu na zvýšenie výživného, matka bývala v čase podávania návrhu, ako aj v čase konania súdneho pojednávania, stále v rodinnom dome na J. XX K. D., zapísaný na LV č. XXX, ktorý v rámci vyporiadania nadobudol do výlučného vlastníctva. Matka tam bývala sama od augusta 2021, kedy bola mal. I. zverená neodkladným opatrením do jeho osobnej starostlivosti. So synom A. z domu odišli v roku 2016. Od júna 2020 nemá matka okrem platieb za plyn a elektrinu, ktorú sama spotrebovala, žiadne náklady spojené s bývaním (hypotéku, vodu, televíziu platil otec, hoci tam nebýval). Od júna 2020 teda nemá náklady vyššie ako 500,00 Eur mesačne (200,00 Eur ako píše na stravu, odhadom cca 100,00 Eur na plyn, 70,00 Eur na elektrinu a 130,00 Eur na výživné na obe deti dokopy, pričom do septembra 2021 platila len 70,00 Eur na syna A., 130,00 Eur na obe deti platí až od zverenia I. do jeho starostlivosti neodkladným opatrením z augusta 2021). To je viac ako 3 roky, počas ktorých si každý mesiac vedela a mohla odložiť cca 1.500,00 Eur (pri ňou deklarovanej príjme 2.000,00 Eur mesačne), čo je suma cca 54.000,00 Eur. Plus k tomu jej bola vyplatená vyporiadavacia náhrada 42.819,00 Eur. Matka za celú dobu neuhradila deťom okrem súdom prikázaného výživného nič viac, nestretávala sa s deťmi a jej „starostlivosť“ niekoľko rokov spočíva len v platení veľmi nízkej vyživovacej povinnosti. Aj napriek tomu, že odvolateľ deklaruje, že matka nemá z čoho platiť výživné, je presvedčený, že má. Samotná matka v konaní o vyporiadani BSM tvrdila, že má príjem vo výške cca 2.000,00 Eur ročne z toho, že vlastní podiely v urbári, za vyše 50 ha lesa (str. 9 zápisnice z pojednávania zo dňa 31.03.2022 v konaní sp.zn. 14C/9/2020). Pre úplnosť rodinný dom nebol zo strany matky otcovi odovzdaný, a to napriek rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13C/51/2023-85 zo dňa 30.10.2023, ktorým bolo žalovanej matke uložené nehnuteľnosť vypratať. Matka je naďalej výlučnou vlastníčkou rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na parcele číslo 199 a príľahlých pozemkov, parc. C-KN č. 199, 202/1, 202/2, 203/1 a 203/13 v katastrálnom území H., ktoré sú zapísané na LV č. XXX. Napriek (údajne) zlému zdravotnému stavu, matka má naďalej, kde bývať, má k dispozícii dostatočné finančné prostriedky na to, aby si plnila svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a zároveň aj zabezpečovala nevyhnutné potreby pre vlastnú obživu. Okrem (prezentovaných) psychických problémov, ktoré neboli nijako preukázané, nemá otec vedomosť o tom, že by matka trpela akýmkoľvek zdravotným znevýhodnením, ktoré by jej bránilo nájsť si prácu na Slovensku. Mal. A. dosiahne v novembri 2024 plnoletosť. Poznajúc správanie matky vo všetkých doterajších konaniach, pri podávaní návrhu na zvýšenie výživného počítal s tým, že sa konanie môže predĺžiť. Návrh bol podávaný s dostatočným predstihom pred dosiahnutím jeho plnoletosti, aby sa A. nemusel ako plnoletý sám domáhať voči svojej matke zvýšenia výživného a bol tak vystavovaný ďalším nepríjemným zážitkom.

Záverečný návrh odvolateľa, aby odvolací súd znížil výživné na 30% sumy životného minima na nezaopatrené dieťa je návrh, ktorý je pre otca morálne absolútne neuchopiteľný, je presvedčený, že je v hrubom rozpore s § 62 a nasl. Zákona o rodine a ide proti základnej logike vyživovacej povinnosti rodičov k svojim deťom. Odvolateľom prezentovaný návrh by mal zásadný vplyv aj vo vzťahu k prípadnej aplikácie ustanovení zákona č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom, ak by si matka svoju vyživovaciu povinnosť skutočne riadne neplnila. Bola to samotná matka, ktorá úplne zbytočne predlžovala konanie o vyporiadanie BSM, ako aj o konanie o zmene výchovného prostredia k mal. I.. Jej absolútna neschopnosť dospieť k akejkoľvek racionálnej dohode bola príčinou, že všetko bolo nutné riešiť súdnymi konaniami, v ktorých bez akýchkoľvek dôkazov menila argumentáciu, robila nezmyselné obštrukcie, namietala (okrem súdu) snád úplne všetko, konania sa tým len predlžovali. Vzhľadom ku skúsenostiam z predošlých konaní a celkových skúsenosti s matkou je viac než presvedčený, že zas a znova sa jedná len o účelové konanie a chladnokrvný kalkul, aby nemusela akýmkoľvek spôsobom prispievať na deti. Matka má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, je v zásade stále mladá a zdravá, je na nej, aby sa postavila vzniknutej situácii čelom a napriek rozpadu rodiny nerezignovala, snažila sa postaviť na nohy a začala žiť život tak, aby v ňom dokázala nájsť pokoj, pretože potom si aj deti k nej budú hľadať cestu výrazne ľahšie.

15. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníčkou - matkou (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

16. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania matky, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto jej nemôže dať za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

17. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

18. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiaca úvaha súdu pritom, ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

19. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako

už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané matkou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

20. Posúdením matkou produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako okresný súd.

21. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 24.09.2018 č.k. 5P/211/2015-282 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.04.2019 sp.zn. 16CoP/63/2018-363 odvolací súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletého a zároveň bol maloletý A. zverený na čas po rozvedení do osobnej starostlivosti otca, matka maloletého bola zaviazaná prispievať na jeho výživu mesačne sumou 70,- EUR a tiež bol upravený styk matky s maloletým na každý nepárny týždeň v mesiaci v stredu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každý párný týždeň v mesiaci v sobotu od 09.00 hod. do 17.00 hod.. Vo vzťahu k maloletej I. bolo rozhodnuté tak, že táto bola zverená do osobnej starostlivosti matky na čas po rozvedení a otec maloletej bol povinný prispievať na jej výživu mesačne sumou 80,- EUR a styk otca s maloletou bol upravený na každý párný týždeň v mesiaci v stredu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň od piatka od 14.00 hod. do nedele do 17.00 hod.. Z odôvodnenia týchto súdnych rozhodnutí, konkrétne prvostupňového rozsudku bolo zistené, že z potvrdenia zamestnávateľa otca v danej dobe bolo zistené, že tento dosahoval čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 1.713,23 EUR a bol mu vyplácaný bonus na 2 deti. Z potvrdenia bývalého zamestnávateľa matky firma BMTI SK, s.r.o. zistil, že táto za obdobie od októbra 2016 do augusta 2017 dosiahla čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 888,22 EUR. V období od 17.10.2016 do 14.11.2017 bola matka zamestnaná vo firme J. B., J., kde dosiahla vymeriavací základ vo výške 1.200,- EUR a za obdobie od 15.01.2018 do 09.03.2018 bola zamestnaná v Customer Service World, k.s. s vymeriavacím základom za január 339,13 EUR a za február 650,- EUR.

22. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 02.06.2022 sp.zn. 14C/9/2020-616 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.04.2023 sp.zn. 15Co/79/2022-735 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo vyporiadované bezpodielové spoluvlastníctvo manželov – rodičov maloletého, v zmysle ktorého okrem iného súd do výlučného vlastníctva otca maloletého prikázal nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. D., zapísané na LV č.XXX vrátane rodinného domu, spolu nehnuteľnosti v zostatkovej hodnote 215.000,- EUR a tento sa stal preberateľom záväzku zo zmluvy o účelovom splátkovom úvere voči L. B., a.s., zostatku 152.925,44 EUR a zároveň bol povinný matke maloletého na vyrovnanie jej podielu vyplatiť sumu 42.819,24 EUR do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia tohto prvostupňového súdneho rozhodnutia vyplýva okrem iného, že vo vzťahu k matke maloletého bolo uvedené, že: „Žalovaná v konaní nepredložila žiaden dôkaz o tom, že je zamestnaná, prípadne, že je živnostníčkou a aký dosahuje priemerný mesačný príjem. Tvrdila, že je živnostníčkou, živnosť má založenú v Rakúskej republike a dosahuje priemerný mesačný príjem netto 2.000,- EUR. Aktuálne na území SR nie je zamestnaná“.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu otca skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala i zmenu pôvodného rozhodnutia (§ 26 Zákona o rodine). V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď matku zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 300,- Eur mesačne.

24. Podľa jedného zo základných princípov mimosporového procesu vyjadreného v Čl. 6 CMP súd postupuje tak, aby zistil skutočný stav veci, pričom vyjadrená povinnosť nie je podľa názoru odvolacieho súdu v civilnom mimosporovom konaní bezhraničná. Procesný postup súdu smerujúci k zisťovaniu skutočného stavu veci nie je možné dosiahnuť bez súčinnosti účastníkov konania, preto zákon aj v

týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností účastníkov konania - povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznej povinnosti. Zisťovaniu skutočného stavu veci preto zodpovedá zistenie takých skutočností, ktoré z hľadiska právnej normy smerujú k potvrdeniu oprávnenosti uplatneného nároku. Z tohto dôvodu súd nevyhovел odvolacej námietke matky, že určené výživné nie je schopná platiť. Súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného na strane povinného rodiča správne vyhodnotil majetkové pomery matky v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine s prihliadnutím na jej možnosti. Na tomto mieste odkazuje odvolací súd na ods. 5 napadnutého rozsudku okresného súdu. Nebolo zistené, že matka prácu v Rakúsku ukončila, prípadne, že tak konala zo zdravotných dôvodov. Za danej situácie pristúpil odvolací súd k akceptácii záveru prijatého súdom prvej inštancie, že matka je schopná hradiť výživné na maloletého v súdom určenej výške a rovnako tak aj splácať zameškané výživné (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že k rovnakým skutkovým záverom, avšak k dátumu 24. októbra 2023, že nebolo zistené, že matka prácu v Rakúsku ukončila, prípadne, že matka tak konala zo zdravotných dôvodov, dospel Okresný súd Zvolen v rozsudku č.k. 17P/26/2021-607 zo dňa 24.októbra 2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/123/2023 zo dňa 28.februára 2024.

25. Bolo by v rozpore so zásadou spravodlivosti a zásadou rovnosti rodičov v ich rodičovských právach a povinnostiach, ak by výdavky na maloletého znášal len jeden z rodičov. Príjmové možnosti rodičov maloletého boli porovnateľné, pričom otec poskytuje maloletému značne rozsiahlejšiu starostlivosť, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

26. Odvolací súd neprihliadol na námietky otca týkajúce sa formálnych nedostatkov podaného odvolania, keďže odvolanie bolo podané na poštovú prepravu v zákonom stanovenej lehote (§ 121 ods. 5 CSP). Z obsahu odvolania vyplýva, kto ho podal, voči ktorému rozhodnutiu a v akom rozsahu smeruje. Za takéhoto stavu nie je ani v možnostiach odvolacieho súdu skúmať pravosť podpisu odvolateľky len na základe pochybnosti otca (strany, ktorá odvolanie nepodala), keďže samotná odvolateľka podpis nespochybnila.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu otca skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala i zmenu pôvodného rozhodnutia (§ 26 Zákona o rodine). V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď matku zaviazal prispievať na výživu maloletého A. sumou 300,- Eur mesačne.

28. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu matky, zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie o výživnom na mal. A. B., potom odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou v tomto rozhodnutí.

29. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

30. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru

odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov detí ako osobitne zákonom chránených subjektov, vytknúť.

31. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľ ani nespochybnil a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzal.

33. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

34. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).